

זמני כניסת ויציאת השבת
ע"פ לוח עתים לבינה

בני ברק	ירושלים	נתיבות	הדלקת נרות
17:45	17:30	17:40	17:40
18:42	18:41	18:43	18:43
19:18	19:16	19:21	19:21

ציאת השבת
רבינו תם

פנינה לנשמה

ההוספה שמוסיפין בצניעות תציל אותנו

כולם מודים שאנו חיים היום בתקופה של סכנות גדולות, בנוסף לכל מיני אסונות שקורים ברחבי העולם מצעירים שנקטפו בדמי ימיהם. וכולם שואלים את השאלה: מה יכול באמת להציל אותנו מגזרת מות? !
 התשובה מופיעה בגמרא ברכות על הפסוק "ואמר להגן ותחס עליך" (שמואל א כד, י), דוד המלך אמר לשאול המלך מן התורה בן מות אתה, ובזכות מה יתארכו ימך? הצניעות שבך היא חסה עליך, הצניעות הצילה אותך.
 ישנה כאן עצה – בזכות הצניעות אפשר להנצל ממות, וגם להציל אחרים.
 וכעת שאומרים כ"כ הרבה תהילים ע"מ להושע, הקב"ה מבקש מאתנו: "הראיני את מראיך", כיצד את נראית? !!! ולאחר מכן: "השמיעיני את קולך כי קולך ערב ומראיך נאוה" – המראה שלך נעים ונאה.
 וכן כתוב בתורה: "כי ה' אלוקיך מתהלך בקרב מחניך - להצילך" בתנאי "והיה מחניך קדוש".
 מובא בספר "ראשית חכמה" וכן בספר "באר מים חיים": כשאדם זקוק לניסים חוץ לדרך הטבע, יש לו עצה להתגבר על טבעו במעשים טובים ובעבודת ה', והקב"ה מתנהג במדה כנגד מדה ויעזרהו גם כן חוץ מדרך הטבע.
 מסופר מעשה על הרבי יששכר דב מראדושיץ ז"ע, שהגיע אליו פעם יהודי מגרמניה לבוש באופן מודרני, ואיתו בנו בחור שאינו יכול לדבר, לא עלינו, והיהודי בכה מאוד וביקש מהרבי שיכתיב לו ישועה. הרבי ענה, שהוא יכול לעזור לו רק בתנאי שהוא יגדל את זקנו, דבר שלא היה נהוג ומצוי בגרמניה. והיהודי ענה שהוא אינו יכול לעשות זאת, ושבמקום מגוריו אפילו רבנים וגדולים לא מגדלים זקן, וכולם ילעגו לו והוא יהיה שונה מכולם.
 אמר לו הצדיק שהוא אינו יכול לעזור לו, והיהודי התחבט והתלבט, אבל לא היה לו ברירה, כי רצה מאוד שבנו יתחיל לדבר. עד שהוא החליט שהוא אמנם יגדל את זקנו, למרות כל הקשיים, העיקר שבנו יוכל לדבר. כששמע זאת הרבי, אמר הרבי שתהיה לו ישועה ושבשבת קודש אחרי הקידוש יתחיל הבן לדבר, וכן היה.
 ויש להמליץ על זה הפסוק הראיני את מראיך – דהיינו שהאב יגדל זקנו, וע"י זה השמיעיני את קולך – שהבן יוכל לדבר ולהשמיע קולו.
 הגאון הצדיק רבי בנימין רבינוביץ זצוק"ל אמר על כך: שקל וחומר בן בנו של קל וחומר, עוד הרבה יותר כשאשה יהודיה שטבעה להתקטף ולהתנאות, משנה את טבעה, ומוסיפה עוד פרט בצניעות, שבודאי היא מורידה וממשיכה ע"י זה רפואות וישועות לה ולכלל ישראל. (כתר הצניעות)

פינת ההלכה

- ☞ צניעות היא מדה שמקיפה את חיי האדם על כל מעשיו, כל תנועותיו, ובעיקר – מלבושיו. הלבוש צריך להיות בצניעות ובדרך ארץ, כדי שחלקי הגוף שצריכים להיות מכוסים לא יתגלו בשום אופן.
- ☞ גם בבית אפילו כשנמצאים לבד, ואין רואה, צריכים לשמור על הצניעות ככל האפשר, כמבואר בשו"ע (או"ח סימן ב' סעיף ב').
- ☞ אם צריך שיתגלה הגוף בעת החלפת בגדים, צריך לעשות זאת תחת מכסה סדין וכדומה, כמבואר בשו"ע (או"ח שם ובמ"ב סק"א) האדם צריך להתנהג בצניעות ובושה לפני הקב"ה, ואפילו כשהוא לילה ובחדרי חדרים, אל יאמר "מי רואני" כי הקב"ה מלא כל הארץ כבודו וכחשיכה כאורה לפני ה', ולכן צריך לזהר תמיד מחמת טעם זה, מלגלות הגוף ואפילו מעט.

שבת שלום ומבורך!!!

סיפור לשבת

הכליות קמו לתחיה

שמי ד"ר מנחם ברייער, ואני משמש כמנהל מחלקת טיפול נמרץ בבית החולים 'מעניני הישועה' (כיום סגן מנהל בית החולים).

אני כבר עוסק ברפואה למעלה משלושים וחמש שנה. וככל שנמצאים בתחום הזה יותר שנים, רואים יותר ויותר את מציאות הבורא בעולם בהיותו רופא חינוך. אנו רואים אירועים רבים ושונים בחיי היום יום בעבודה, ובאים להכרה שלא אנו כרופאים מנהלים את העניינים, אלא שבורא עולם שהוא מנהיג הבירה הוא מכוון את הדברים.

אתם בודאי מתארים לעצמכם, כי האנשים שאני פוגש במחלקה שלי אינם בריאים, בלשון המעטה. אני רגיל לפגוש חולים במצבים קשים. אני רגיל גם לראות קרובי משפחה דואגים שלוחשים בדמעות פרקי תהילים ליד מיטתם. אבל את מה שהתחולל אצל החולה ר' יוסף אלכמייסטער, ששכב במצב קשה במחלקה שלי – גם אני התקשיתי לעכל.

החולה המבוגר הגיע למחלקה הפנימית במצב קשה. מצבו התדרדר עד שנאלצנו לחברו למכונת הנשמה. כליותיו לא תפקדו כבר הרבה זמן, והוא כעת מונשם, בסכנת חיים. הוא נשלח לטיפול נמרץ והתנהל שם מעקב. והנה עוברים יום, יומיים, שלושה, והכליות לא מתפקדות בכלל. כל כמויות התרופות המתאימות שנדחסו לגופו, וכל תעלולי הרפואה המודרנית לא הועילו מאומה. מאחר והלחץ דם שלו היה מאוד נמוך, לא היה שייך לחברו לדיאליזה – חבור כזה עלול להמיתו. ניסו להעלות את לחץ הדם, אך ללא הועיל. וכעת סכנת חיים מיידיית מרחפת מעל ראשו.

המקרה הקשה הובא להתייעצות, והוגש לשולחנם של מומחי הפרופסורים לנפרולוגיה במדינה. אף אחד מהם לא נתן אף שבב של אפשרות לטפל בבעיה. בקיצור, כולם

ולמד אותם את משמעות הברכה, את באור המילים שבה, ואת ההלכות שקשורות אליה. זכות זו תהיה הפרופסור לנפרולוגיה שיציל את אבא שלך!"

וכעת פנה הבן לבנות בתחינה: "אנא, קבלנה על עצמכן לומר ברכת 'אשר יצר' בכוונה. אבא שלי חולה מאוד, והוא זקוק לזכויות שלכן!"

הבנות התרגשו מאוד עד דמעות. ואז, הוא מלמד את הבנות את נוסח ברכת 'אשר יצר', מסביר להן את המשמעות היפה של הברכה, ואת העומק הטמון בכל מילה ומילה בברכה. הן התרגשו מאוד, וקבלו על עצמן להתמיד באמירתה מכאן והלאה. לאחר מכן נגשו לכותל להתפלל תפילה הפורצת מעמקי הלב. מספר ד"ר ברייער: לפני שבת קודש, הבן התקשר אלי, וסיפר לי על מה שארע היום בכותל. ואני בעצמי התרגשתי ועבר לי צמרמורת בגוף.

במוצאי אותה שבת באתי לבית החולים למעקב. התפלאתי מאוד על שחל שיפור דרמטי במצבו של החולה! עקבתי אחריו יום אחר יום, ומכמויות של 50 סמ"ק ליום במשך עשרה ימים, התחילו הכמויות לעלות, אחוז, עד שהגענו למצב של 4 ליטר (4000 סמ"ק).

שיפור כ"כ דרמטי כזה לא נתפס! מכמות של 50 סמ"ק לעלות ל-4000 סמ"ק, זה לא הגיוני מבחינה רפואית! אט אט הלך המצב והשתפר, והחולה השתחרר מבית החולים כשהוא בריא ומתפקד.

חלק מעמיתי הרופאים שרחוקים מתורה ומצוות באו אלי, ואמרו לי: "ברייער, תגידי לנו, מה זה הסיפור הזה? זה לא נורמלי, זה לא רפואי, זה נס!"

ואני השבתי להם: "זה ברכת אשר יצר, זה בורא עולם". (אשר יצר בכונה)

הרימו את ידיהם, ושדרו יאוש מוחלט מהמצב הרפואי.

היה זה יום חמישי בערב, שוחחתי עם הבן של החולה, שהיה גר בירושלים. הסברתי לו את המצב מבחינה רפואית, ואמרתיו לו: תשמע! על פי דרכי הרפואה והידע שקיים היום בספרות הרפואית, אין שום אפשרות לעזור לאבא שלך. הרפואה הקונבנציונלית סיימה את תפקידה, אין יותר מה לעשות. עכשיו מה שנותר הוא לבקש את התערבותו של בורא העולמים. אינני יודע מי אתה, אבל אם אתה מחובר לגדולי ישראל, גש אליהם, ושאל אותם, מה יש לעשות מבחינה רוחנית וערכית, כי מבחינה רפואית אי אפשר לעזור לאבך.

תשמע! על פי דרכי הרפואה והידע שקיים היום בספרות הרפואית, אין שום אפשרות לעזור לאבא שלך.

הבן הזה היה מראשי ארגון "צוהר", העוסק בקרוב רחוקים. ולמחרת, ביום שישי, התגלגל שבנות רחוקות מתורה ומצוות הגיעו לירושלים ל"מסע קירוב", והבן הזה היה אחראי ללוות אותם. הם הגיעו למנהרות הכותל, ושם הוא הרצה בפניהן על פלאי גוף האדם וחכמת ה' הטמונה בהם. ואז פנה אליהם בפניה נרגשת:

"תשמעו כרגע אבא שלי במצב קריטי ביותר. אנחנו לא יודעים היאך הוא שורר וחי מבחינה רפואית. אתמול בלילה הודיעו לי מנהלי בית החולים שאין כל תקוה מבחינת דרכי הרפואה. נגשתי אתמול בלילה לאחד מגדולי ישראל שאמר לי שהפתרון הוא רק אחד –

"מצא אנשים שרחוקים מתורה ומצוות שיקבלו ויקחו על עצמם לומר את "ברכת אשר יצר",

רפואה שלימה

פנחס בן מוזל
בתושח"י

רפואה שלימה

חווה לאה
בת אסתר
בתושח"י

רפואה שלימה

הרב שמריהו יוסף חיים
בן פעשא מרים
בתושח"י

לתרומות, הקדשות
והנצחות
052-7697432

קוה אל ה'

אם לא מבקשים לא נותנים

אדם מדבר צחות, שיהיה כשר וראוי לשליחות נכבדת כזאת, ואל תשלח ביד כבד פה וכבד לשון ותהיה עם פיו בדברו אל פרעה, כי איננו דרך כבוד ומעלה להיות שליחך ערל שפתים, כי לא ישמעו כל העמים בדברו אל המלך [ברהיטות], ויהי זה חסרון בעיניהם" (רמב"ן). והודיעו הקב"ה שאהרון יהיה מתורגמנו –

לא מוכן: מדוע לא רפאו הקב"ה?!

היה מסיר את כבודות שפתיו, ולא היה עוד מקום לסירוב מחשש לחילול שם שמים!

וכתב הרמב"ן: "והקב"ה, כיון שלא התפלל בכך, לא רצה לרפאותו!"

נורא –

בלא תפילה, לא נותנים! (והגדת)

וילדה את יהודה. וקראה כך שמו לאמר: "הפעם אודה את ה'", שנטלתי יותר מחלקי (רש"י). נפלא. ואמרו על כך (ברכות ז"ע"ב), שמיום שברא הקב"ה את עולמו לא היה אדם שהודה להקב"ה עד שבאה לאה והודתה, שנאמר: "הפעם אודה את ה'" – "ותעמוד מלדת! למה, הלא הודתה. ובארו בו, שעמדה מלדת משום שלא בקשה על העתיד!

ואם לא מבקשים, לא נותנים!

מרעיש הדבר: הקב"ה מטיל על משה שליחות, לגאול את ישראל. משה רבינו מסרב: "בי ה', לא איש דברים אנוכי, כי כבד פה וכבד לשון אנוכי." "כי לא יתכן לאדון הכל לשלוח שליח ערל שפתים למלך עמים" (רמב"ן). והקב"ה ענהו: "לך, ואנוכי אהיה עם פיך" "ובעת שתדבר יהיו דבריך נכונים" ומשה רבנו מפציר: "שלח נא ביד תשלח". "יאמר: שלח נא ביד

"וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ, וכל עשב השדה טרם יצמח. [ולמה,] כי לא המטיר ה' אלוקים על הארץ. [ומה טעם לא המטיר, כי] ואדם אין לעבוד את האדמה", ואין מכיר בטובתן של גשמים. וכשבא אדם וידע שהם צורך לעולם התפלל עליהם, וצמחו האילנות והדשאים. וכך אמרו בגמרא חולין: שיצאו דשאים ועמדו על פתח הקרקע עד שבא אדם הראשון וביקש עליהם רחמים וירדו גשמים וצמחו, ללמדך שהקב"ה מתאוה לתפילתם של צדיקים. רב נחמן בר פפא היתה לו גינה, זרעה ולא הצמיחה. ביקש רחמים וירד מטר והצמיחה. אמר, זהו ששנינו שהקב"ה מתאוה לתפילתנו.

לאה ידעה ברוח קדשה שליעקב אבינו יהיו ארבע נשים, ושנים עשר שבטים. היינו, שלושה לכל אחת. ילדה את ראובן שמעון ולוי, והוסיפה

נצור לשונך

על מסירותו של החפץ חיים בכתיבת ספרו 'חפץ חיים', סיפר בנו הגר"ל שאביו נסע מראדין לעיירה ווסילישאק הרחוקה מראדין מהלך ד' פרסאות, כי בעירו ראדין הטרידוהו בבעיות המקום, וקבע שם מושבו בבית המדרש לכל זמן החורף ושם אכל ושם ישן [והאוכל הביאו לו לבית המדרש] ורק בסוף החורף חזר לביתו, וזה חזר על עצמו בחורף שלאחר מכן, וכן בקיץ, וכך ישב הח"ח כל שעות היום מבלי הטרדות כלל, ועסק במסירות בחיבור גדול זה.

וכשסיים הח"ח לכתוב את ספרו 'חפץ חיים', פנה להגר"י סלנטר ושאלו, האם יש תועלת בספרו, כיון שמן הנמנע שלא יכשלו בני אדם בלשון הרע ורכילות? והשיבו רבי ישראל, שאף אם לא יצליח רק להוציא אנחה מליבו של יהודי הדואב על עוון לשון הרע, הרי שבשביל זה לבד היתה כדאית כל הטרחה והעמל של כתיבת והוצאת חיבור גדול זה.

הלכה כללית בענין שמיעת וקבלת לשון הרע.

כשם שאסור לשמוע או לקבל לשון הרע על מעשה לא הגון שעשה הזולת, כן אסור לשמוע או להאמין למי שמספר על חטאי אבותיו של הזולת, מידותיו הרעות, או על היותו חסר מידות ומעלות טובות. כל סיפור על הזולת שהוא גנאי לו, אסור לשמוע אותו, ומי ששמע אסור להאמין בו.

אין גם כל הבדל באיזו צורה נמסר הלשון הרע – בדיבור, בכתיבה, ברמז, בהבעת פנים או בתנועות ידיים – בכל מקרה קיים איסור קבלת לשון הרע.

5 הצלחה וסיעתא דשמיא

חגי בן ציפורה
הרס בת אילנה

יישר כח עצום
לכל המפיצות
היקרות

תרומות. הקדשות והנצחות

ניתן לשלוח למייל:
tzniutw@gmail.com

רפואה שלימה
לכל חולי עמו
ישראל

שביבי אור

לא להישבר מנפילה "ויקרא ה' אלקים אל האדם ויאמר לו איכה"

זה עתה הסתים חודש אלול, ראש השנה ויום הכיפורים גם הם עברו, סוכות ושמחת תורה גם הם חלפו, מה עשית עם הימים הנפלאים האלו? עשית משהו עם עצמך? קבלת על עצמך קבלות? התקדמת במשהו?

השאלה 'איכה?' היא תביעה גדולה הדורשת תשובה נוקבת. אך מצד שני יש בה גם בשורה. גם אם לא הגעת למקום הנכון, שום דבר לא אבוד! תמיד אפשר לחזור בתשובה!

גם לאדם הראשון, אשר חטא ביום הראשון ליצירתו, ויחד איתו חטאו נשמות כל העולם שהיו כלולות בו, נתן הקב"ה הזדמנות לחזור בתשובה. כל ירידה וכל נפילה צריכה לשמש כמנוף לעליה שתבוא אחריה. ירידה לצורך עליה. כדי לזרוק אבן למרחק יש צורך לצבור תנופה, להסיט את האבן לאחור ואז להשליך אותה הרחק קדימה. (אריה שאג)

כמה נפלאים דברי רבנו יונה הפותח את ספרו "שערי תשובה" במילים הבאות: "מן הטובות אשר היטיב ה' יתברך עם ברואיו, כי הכין להם הדרך לעלות מתוך פחת מעשיהם ולנוס מפח פשעיהם, לחשוך נפשם מני שחת ולהשיב מעליהם אפן. ולמדם והזהירם לשוב אליו כי יחטאו לו, לרוב טובו ויושרו כי הוא ידע יצרם, ואם הרבו לפשוע ולמרוד ובגד בוגדים בגדו, לא סגר בעדם דרכי תשובה".

המסר הזה, שאדם לא יתיימש מנפילות, וידע כי תמיד ניתן לשוב אל ה', הובא דוקא בפרשת בראשית, שהיא הפרשה הראשונה בתורה. הקב"ה מודיע לנו כמה הוא רחום וחנון וארך אפים, כדי שלא נתיימש בכל מצב. הקריאה "איכה?" פונה לכל אדם באשר הוא שם. הקב"ה פונה אל האדם, הוא קורא לכל אחד ואחד מאתנו ושואל אותו: 'איכה? איפה אתה נמצא? להיכן הגעת? הנה

לאחר בריאת העולם שם הקב"ה את אדם הראשון בגן עדן וצווה עליו מצוה אחת ויחידה: "מכל עץ הגן אכל תאכל ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות". ברם אדם הראשון לא עמד בניסיון, ואכל מעץ הדעת כבר ביום הראשון לבריאתו.

לאחר חטא עץ הדעת, התבייש אדם הראשון מפני הקב"ה והתחבא בין עצי הגן. אך בורא העולם ברוב חסדיו יצר עמו קשר ודבר עמו כאב רחום, כדי שלא יתנתק ממנו מרוב בושה. "איכה?" תתעורר! אתה עדיין לא אבוד, אף על פי שחטאת אני עדיין אוהב אותך!

היה זה חסד עצום של הקב"ה, שלא נתן לאדם הראשון להתרחק, להשבר ולחשוב: "הרי לא עמדתי בניסיון הראשון, ומה אני שווה?" לכן הקב"ה פתח עמו בשיחה מייסרת ומעודדת כאחד, כדי לתת לו את ההרגשה שעדיין יש לו תקנה.

חכמת נשים

הרבנית מרגלית יוסף ע"ה אשת הגאון רבי עובדיה יוסף זצ"ל

תורת פיך מזהב וכסף

הרבנית העידה על עצמה, שמילדותה שאפה לחיים של תורה ולא נמשכה לכל מיני תחביבים ועסוקים שאינם משרתים מטרה זו. לכן גם היה ברור לה שעל המיועד להיות בן זוגה, להיות כפי שהגדירה זאת, כמו שהיה רבנו, למדן וידען. סיפר רבנו בהספדו עליה, שבשעתו כשדברו בה נכבדות, הציעו לה כמה וכמה שדוכים של בחורים עשירים מופלגים, אך כשנודעה שאינם בני תורה, דחתה אותם על הסף. ואילו כשהציעו לה אותו, השיבה בחיוב מיד, למרות שהיה אז עני ואביון. את סוד הצלחת ביתם ראתה בזה שדברים אלה - חשיבות התורה וכבוד התורה - עמדו ביסוד בנינו. יסוד מכונן זה שהיה כל כך ברור לה, הביא לכך שהיתה קיימת ביניהם תמימות דעים על מטרת הבית - להגדיל תורה ולהאדירה. וברור שכאשר המטרה משותפת, וכל אחד פועל בכל כוחותיו להשגתה, הצלחתה מובטחת. דומה שרק באור זה ניתן להבין כראוי את ההנהגות המופלאות של בית זה, בית שהיה בבחינת "סלם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה" - כה פשוט וטבעי מחד, כה רוחני ומרום מאידך. (גדולי ישראל בביתם)

<p>לעילוי נשמות ר' דוד בן רחל ז"ל רחל בת תמו ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.</p>	<p>לעילוי נשמות ר' עמרם בן פרחא ז"ל מזל בת סוליקה ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.</p>	<p>לעילוי נשמות ר' חיים חטאתו בן ביה ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.</p>	<p>לעילוי נשמות ר' יוסף ז"ל בן ורדה תחי' דינה ז"ל בת ורדה תחי' ת.נ.צ.ב.ה.</p>
---	--	---	---